

Tillægsbevillingsloven af 13de April 1894, men i øvrigt kan det for Finansaaret 1893—94 afslagte Statsregnskab ikke passere." vedtoges med 59 Stemmer mod 11.

Dermed bortfaldt Mindretallets Forslag.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1894—95.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Indstillingerne sættes under Forhandling.

Ordføreren (Oscar Hansen): Det Statsregnskab, vi nu skulle til at omtale, er det første, som det nuværende Ministerium har afleveret til Revision, og den første Revisionsbetænkning, som vi altsaa have vedrørende dette Kabinetts Finansstyrelse. Jeg skal henlede Tingets Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i disse Revisionsbetænkninger findes Ting af almindelig Interesse ud over Statsrevisorernes Bemærkninger og ud over deres Indstillinger, jaaledes at det nok er værd at gennemgaa disse Betænkninger i hele den udførlige Form, hvori de foreligge. Allerede paa de første Sider ville Tingets Medlemmer faa en saadan Oplysning som den, at Dampfærgerne fra Malmø til Kjøbenhavn har medført en saadan Nedgang i Brændpriserne, at Indtægten af Domænestovene er 75,000 Kr. mindre, end man havde beregnet. — Tingets Medlemmer ville ligeledes, hvis de slaa op i Statsrevisorernes Betænkning § 20 under Justitsministeriet, finde en Oplysning om, hvorledes det staar til med Baretægtsarrestanternes Erstatningsforhold. Statsrevisorerne have forespurgt, hvormange af Dommerne, der formedelst Myndighedsmisbrug ere blevne tilpligtede til at udrede Arrestomkostninger eller en Del deraf. Ministeriet sender saa en Fortegnelse over de Erstatninger, som ere udbetalte i det foregaaende Aar; og som man vil se af Fortegnelsen, er det ikke mindre end 25 Mennesker, som i dette Aar have faaet Erstatning for uforskyldt Baretægts-

arrest; man oplyser for de tis Vedkommende ikke, hvorfor de ere blevne holdte tilbage i Baretægt, men man oplyser det for de femtens Vedkommende; og man vil se, at det er for en stor Del for Brandstiftelse. Derimod er ingen Dommer bleven tilpligtet til at erstatte noget. Jeg vil haabe, at Statsrevisorerne for næste Aar, naar de atter forsyne os med en lignende Tabel, saa tilige ville fremdrage, hvormange af disse erstatningsberettigede, der ere blevne holdte tilbage i Baretægtsarrest af Kommissionsdommere. — Endnu skal jeg blot fremdrage en eneste Oplysning til, der findes i Statsrevisionens Betænkning. Det er en Oplysning vedrørende Stempelafgiftsintraderne. Tingets Medlemmer ville erindre, at der her i Tinget blev forelagt et lille Lovforslag om Bømpelse i Stempelgebyret for Huslejekontrakter, naar disse ikke beløbe sig til mere end 250 Kr. om Aaret, og at det fra Ministerens Side blev afvist ved Henvisning til den Nedgang i Stempelafgiftsintraderne, som derved vilde fremkomme. I den Anledning er det ganske interessant at se, at i Statsregnskabet for 1891—92 viser der sig en Merindtægt af 60,000 Kr. paa denne Post, i Statsregnskabet for 1892—93 en Merindtægt af 38,000 Kr., i Statsregnskabet for 1893—94 en Merindtægt paa 33,000 Kr., i Statsregnskabet for 1894—95 en Merindtægt paa 176,000, hvilket er en Oplysning, der sikkert i høj Grad vil støtte Forslagsstillerne af vedkommende Lovforslag. Smidlertid skal jeg nøjes med her blot at henvise til den almindelige Interesse, som Revisionsbetænkningen i Virkeligheden har, og fremdrage en anden lille indledende Bemærkning, inden jeg gaar over til Statsrevisorernes Udtalelser. Man vil se, at Betænkningen for første Gang er ledsaget af en Betænkning over Landsbhageanstaltternes Regnskaber. Det er efter tidligere Rigsdagsudtalelser og bestemmelser, at den er kommen frem her. Ved Behandlingen af dette Regnskab i Landstinget lovede den højtærede Kultusminister at tage Hensyn til Statsrevisorernes Udtalelser, og hele Statsrevisionsudvalget her i dette Ting stod ogsaa enigt i sin Opfattelse af disse Udtalelser; da Ministeren nu allerede har afgivet nævnte Bøfte, skal jeg ikke dvæle ved Sagen men kun bemærke, at paa et enkelt Punkt have vi ikke for dette Aars Vedkommende fulgt Statsrevisorerne, idet disse udtale Duffet om, at Afgifterne for de Afsløgende kunde blive nedsatte. Hele Udvalget har ment, at det var bedst at se, hvorledes det gik til næste Aar, og vi have dannet os den Mening i Henhold til de Udtalelser, der kom fra den